

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma yaşamının temel unsurlarından olan asgari ücretin düzeyi, gelir dağılımının uçurum boyutuna ulaştığı, yoksulluğun sosyal barışı tehdit eder hale geldiği bir ortamda her zamankinden daha önemli hale gelmiştir.

Ülkemizde asgari ücret; 4857 sayılı İş Yasasının 39. maddesine dayanılarak çıkarılan "Asgari Ücret Yönetmeliği"ne göre; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının çağrısı üzerine toplanan ve yine Bakanlığın belirlediği gündemle çalışan "Asgari Ücret Tespit Komisyonu" tarafından, İş sözleşmesi ile çalışan ve 4857 sayılı İş Kanununun kapsamında olan veya olmayan, her türlü işçinin çalıştığı bütün işkollarını kapsayacak şekilde, en geç iki yılda bir olmak üzere işçilerin 16 yaşını doldurmuş olup olmadıklarına göre ayrı ayrı belirlenmektedir.

Asgari ücretin tespitinde işçinin ailesi dikkate alınmamaktadır. Ancak, tek işçi için belirlenen asgari ücret düzeyi de "Asgari Ücret Yönetmeliği"nde tanımlanan "işçinin gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım ve kültür gibi zorunlu ihtiyaçlarını" karşılamaktan uzak kalmaktadır.

TÜİK tarafından komisyona önerilen "asgari ücret" dahi kabul edilmediği gibi özellikle 2002 yılından bu yana, TÜİK'in belirlediği asgari ücret ile açıklanan asgari ücret arasındaki fark artarak devam etmektedir.

Ocak 2002'de TÜİK'in belirlediği asgari ücretin 90 YTL altında ilan edilmiş, Ocak 2006'da bu rakam 127 YTL'ye, Ocak 2007'de ise 186 YTL'ye ulaşmıştır.

Her defasında, ilan edilen asgari ücretin yönetmelikteki tanıma uygun olarak bir işçinin ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak olduğu yetkililer dahil herkes tarafından açıkça ifade edilmektedir.

Bu da, bir pazarlık ücreti olmayan, bilimsel, objektif yöntemler ve güvenilir verilerle tespit edilmesi gereken asgari ücretin, hukuka ve gerçeklere uygun olmayan bir biçimde siyasal erkin tercihiyle göre yapılır hale geldiğini açıkça göstermektedir.

131 sayılı ILO sözleşmesi, asgari ücret belirlenirken "işçinin ve ailesinin gereksinimlerinin dikkate alınmasını" temel ilke olarak benimsemektedir. Gözden Geçirilmiş Avrupa Sosyal Şartı'nın çekince konulan 4. maddesinin 1. fıkrası " çalışanların kendilerine ve ailelerine yeterli bir yaşam düzeyi sağlamak için adil bir ücret alma hakkına" sahip olduklarını belirtmektedir.

Anayasamız "Ailenin korunması " başlıklı 41. maddesi ile aileyi Türk toplumunun temeli olarak kabul etmekte, ailenin huzur ve refahı için devletin gerekli tedbirleri almasını emretmektedir.

Yine Anayasa'nın 55. maddesinde devlete, "çalışanların yaptıkları işe uygun adaletli bir ücret elde etmeleri ve diğer sosyal yardımlardan yararlanmaları için gerekli tedbirleri alma" görevi verilmektedir.

Ülkemizde "asgari ücret" gerçeğinin bütün yönleriyle ele alınarak ortaya konması ve "asgari ücret" in hukuka ve gerçeklere uygun bir biçimde tespit edilebilmesi için alınacak önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'nci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105 inci maddelerine göre Meclis Araştırması açılmasını dileriz.

Saygılarımızla

1. Cevdet SELVİ-Kocaeli
2. Bayram Ali MERAL-İstanbul
3. Vahap SEÇER-Mersin
4. Fehmi Murat SÖNMEZ – Eskişehir
5. Ali İhsan KÖKTÜRK – Zonguldak
6. İsa GÖK-Mersin
7. Tacidar SEYHAN-Adana
8. Çetin SOYSAL-İstanbul
9. Canan ARITMAN-İzmir
10. Orhan Ziya DİREN-Tokat
11. Ali KOÇAL-Zonguldak
12. Şahin MENGÜ-Manisa
13. Turgut DİBEK-Kırklareli
14. Atilla KART-Konya
15. Derviş GÜNDAY-Çorum
16. Tansel BARIŞ-Kırklareli
17. Muhammet Rıza YALÇINKAYA-Bartın
18. Hulusi GÜVEL-Adana
19. Metin ARİFAĞAOĞLU-Artvin
20. Ahmet ERSİN-İzmir
21. Mehmet Ali ÖZPOLAT-İstanbul
22. Şevket KÖSE-Adıyaman